

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 98

číslo: 22

3. června 2018

Cena: 8 Kč

Sbor v Jaroměři slaví devadesátiny

Dnešní doba se odlišuje od minulé v mnoha ohledech. Lidé se dožívají vyššího věku než před sto lety, je více osmdesátníků a devadesátníků. Jenže v poměru k historii lidstva je to jen kapka v moři. Náš Husův sbor v Jaroměři také došel k významnému výročí. Letos v červnu si připomínáme devadesát let od jeho otevření. Ti, co stáli u samotného zrodu, tu již dávno nejsou; ale dílo, které po sobě zanechali, má mnohem trvalejší hodnotu.

Město Jaroměř se může pochlubit tisíciletou historií. 28. října 1918 vznikla Československá republika a bezprostředně poté provedli vlastní převrat v Jaroměři sokolové. Ihned se započalo s přípravou sletu. Politické strany se chystaly na volby do obecního zastupitelstva podle nového volebního řádu. Staré strany oživaly, nové vznikaly. A právě dorostem Republikánské strany československého venkova byla v lednu 1920 svolána schůze do Sokolského domu, kde jako hlavní řečník vystoupil kněz a spisovatel Zahradník – Brodský, který ve svém projevu požadoval reformy; zejména bohoslužbu v českém jazyce, zrušení celibátu, svobodnou volbu kněží a biskupů a zřízení československého patriarchátu. Tato schůze se konala teprve šest dní po ustanovení Církve československé (husitské) v Praze 8. 1. 1920. Hlavním bodem bylo založit církev československou, která by nahradila prozatím všechny katolické bohoslužebné obřady. Účastníci setkání hromadně vystupovali z církve římskokatolické a přihlašovali se k nově vzniklé církvi. Kromě obyvatel Jaroměře se k ní přihlásili lidé z okolních obcí. Vzhledem k narůstajícímu počtu členů dochází také k žádostem o povolení konat bohoslužby v (katolickém) kostele sv. Jakuba. Trvají též intervence o získání

(katolického) kostela sv. Mikuláše, neboť členů nové církve je již pět tisíc a katolíků „jen“ tři tisíce. Lidé se bouří, a tak nakonec místní děkan postupuje klíče od kostela. Katolíci se stěhují ke sv. Jakubovi a husité ke sv. Mikuláši. Nová církev narůstá a má již k devíti tisícům členů. Ovšem na to přichází rozkaz zemské správy politické ČSR, že kostel sv. Mikuláše má být vrácen zpět katolické církvi. Lidé jsou podráždění a nespokojení a rada starších Církve československé rozhoduje o stavbě vlastního kostela. K touze po vlastní státě se přidává touha po vlastní církvi a zapaluje do té chvíle klidné a rozvázné hlavy. Po několika letech napětí a při se lidé s nadšením dali do společného díla. Když se spojí lidská snaha s vůlí a nadšením, dějí se zázraky. Takový podobný se stal i v Jaroměři. Husův sbor byl dokončen v závratné době, první bohoslužba se konala 10. června 1928. Devadesát let lidského života je úctyhodný věk. Devadesát let historie lidstva je jen malá kapka v moři. Ale bez malých kapek by nebylo moře. Proto i my budeme 10. června vzpomínat na chvíle lidské soudržnosti, na přátelství, odříkání a především na víru v Hospodina, která stojí na počátku každého dobrého díla.

Alena Fabiánová

Oslava 90. výročí otevření Husova sboru v Jaroměři se koná ve spolupráci s městským úřadem. Slavnostní bohoslužba dne 10. června začne ve 14 hodin a povede ji patriarcha Tomáš Butta a biskup Královéhradecké diecéze Pavel Pečanec.

V doprovodném programu vystoupí pěvecký sbor Cantus Jaroměř a smíšený sbor Smetana z Hradce Králové.

Návrh Husova sboru v Jaroměři

Aby byla učiněna dokonalá propagace, uskutečňuje se průvod částí města, jehož se zúčastňují i děti s ověnčenými trakaři a vozíky, dále pak příslušníci církve s taženými, ověnčenými vozy s pískem a cihlami. Tento průvod končí na staveništi, kde je společně zazpíván Otčenáš. Stavba má své požehnání...

Základní kámen (při vchodu do Husova sboru) pochází z Husince z Husovy skály. Byl opatřen přímo z místa, kde se Jan Hus narodil. Slavnost položení základního kamene se konala 15. května 1927. Byla zahájena bohoslužbami, které se konaly na staveništi a kde sloužil tehdejší biskup Procházka za doprovodu jaroměřského pěveckého sboru Jaromír. Odpoledne šel průvod cca 5000 lidí, a navečer se konala veselice, při níž hrála kapela pod vedením p. Čertnera. (z kroniky sboru)

© Fotografoval: Pavel Palusk

Náboženská obec Církve československé husitské v Tmani uspořádala dne 8. května 2018 tradiční koncert k 73. výročí ukončení II. světové války. Úvodním duchovním slovem jej zahájila ses. farářka Růžena Adamová. Po státní hymně jsme vzpomenuli nelehkých dob v naší historii i statečnosti českých lidí.

Všechny zúčastněné pozdravil prostřednictvím e-mailu historik plukovník Eduard Stehlík. Mezi diváky byl přítomen také pamětník, bratr Ivan Koula (95 let), syn zakladatele CČSH na Podbrdsku Antonína Kouly.

Děkujeme A. Špačkové (zpěv), L. Veselému (kytara) a hostům večera D. Uličníkovi (zpěv), M. Grombříkovi (cimbál) a J. Tonárovi za krásný zážitek, kterým charitativně podpořili Dětské centrum Světlušky při Náboženské obci ve Tmani. Těšíme se na další setkání ve Sboru Jiřího z Poděbrad ve Tmani. Jana Šmardová Koulová

Ohlédnutí za festivalem SoulFly 2018

Ve dnech 28. dubna - 8. května se konal převážně v Husově sboru hodonínské náboženské obce CČSH sedmý ročník festivalu původní autorské tvorby SoulFly 2018. Organizuje jej Kreativní centrum Getsemany, což je celoroční aktivita rady starších naší obce - festival je vždy vyvrcholením této aktivity.

V rámci festivalu letos proběhlo rekordních čtyřnadvacet akcí. Šlo například o pětidílný přednáškový cyklus sestry Daniely Andršové „Rodáci města Hodonína“, který přinesl posluchačům mnoho cenných informací nejen o nejznámějším hodonínském rodákovi T. G. Masarykovi, ale také o našich dalších významných a ve světě známých osobnostech v oblasti umělecké tvorby, kteří se

v Hodoníně narodili - malíři Bedovi Peretzovi Mayerovi, režisérovi a scénáristovi Josefu Bezdičkovi, grafikovi Jaroslavu Švábovi či sochaři Ferdovi Štáblovi. Student TF JU v Českých Budějovicích Filip Martinek navíc připravil přednášku o rodákovi z nedaleké Strážnice a pražském vysokoškolském pedagogovi, výtvarníkovi Františku Cundrlovi. Dr. Marek Pavka dále pronesl dvě vysoce odborné a zároveň velmi netradičně pojaté přednášky o dějinách Osmanské říše a jejich vztahu k dějinám našim a rovněž tak o první světové válce.

Na festivalu se také představilo s premiérovými autorskými počiny sdružení asi deseti místních mladých literátů. Dokončení na str. 3

Malování na chodníku 2018

Letošní - 23. setkání ke Dni dětí a na závěr školního roku – „Malování na chodníku 2018“ se koná druhou sobotu v měsíci červnu. Sejdeme se opět v Náboženské obci CČSH v Kolíně, a to v sobotu 9. června v 10 hodin. Sraz je přímo v našem Husově sboru na Husově náměstí se sochou Mistra Jana Husa od Františka Bílka. Po vydatém loňském malování jsme zvolili stejné místo. Při krásném počasí budeme malovat na chodníku u sboru v parku ve stínu vzrostlých lip, v případě deště nám poskytnete útočiště samotná budova kostela.

Zvolené téma: 100. výročí založení samostatného Československa (1918 – 2018) je doprovázené slovem žalmisty: „Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem.“ (Ž 33,12) Ve své tvůrčí aktivitě budeme propojovat význam nejbližších vztahů ve vlastní rodině, v církvi i v celém národě. Děti si užijí den naplněný malováním, hudbou, zpěvem, různými pohybovými hrami a vzájemným kamarádstvím.

I v letošním roce celou akci poctil svou záštitou místostarosta města Kolína PhDr. Tomáš Růžička, MPA. Jako obvykle chystáme pro všechny zúčastněné bohaté ocenění: pamětní listy, hodnotné knížky, omalovánky, keramické pamětní medaile, různé povzbudivé

tisky Brněnské tiskové misie, organizace Šíření Písma svatého a rovněž občerstvení k doplnění nových sil.

Protože v Kolíně se v této době od 8. do 10. června koná tradiční mezinárodní festival dechových orchestrů

- 55. ročník „Kmochova Kolína“ - odpoledne po 14. hodině se půjdeme podívat na tradiční slavnostní průvod všech muzikantů a tanečních souborů včetně oblíbených mažorettek, které přijíždějí nejen z celé naší vlasti, ale také ze zahraničí. Současný Kmochův Kolín prezentuje nejrůznější hudební žánry, sólové zpěváky, taneční soubory, pantomimu a různá překvapení. Přijďte se s námi zahrát, zazpívat a namalovat obrázky pro potěšení i živou připomínku toho, co je pro nás důležité a kam každý z nás svými kořeny patří! Z organizačních důvodů prosíme o nahlášení vašeho příjezdu a počtu účastníků do úterý 5. června 2018. Těšíme se na vás – malé i velké výtvarníky, jejich doprovod i všechny milovníky hudby – a to nejen dechové. Bližší informace včetně přihlášek: telefon 321 722 944, mobil 720 668 098, e-mail: krasava.machova@seznam.cz. Za celý pořadatelský tým Odboru duchovní péče o děti a mládež Pražské diecéze CČSH se s vámi ráda shledá

Krasava Machová

Kniha mého života - Desatero

Kniha mě provází od dětství, už v 5 letech jsem se naučil číst a objevil, snad symbolicky, Honzíkovo cestu, později mě oslovily Foglarovky, a taky příběh Bílého Tesáka Jacka Londona a počet autorů utěšeně rostl, avšak inspirací pro psaní knih mi bylo až setkání s paní Zezulkovou, tehdy všem dobře známou a oblíbenou spisovatelkou Vlastou Javořickou - u babičky ve Studené. Knihou mého života se však stala Bible, ta mě posilovala při pobytu ve vězení v Plzni na Borech, Bible mě provázela životem, Bible mě vedla i k bádání dr. Vlasty Fialové v Kralicích nad Oslavou v tamější, dnes by se řeklo ilegální, tiskárně kralických Bratří Jednoty bratrské a po letech mě inspirovala k sepsání knihy Tajemné dveře do domu Bible. Stáří je poslední dějství života jako dramatu, zvláště když k tomu přistoupila omrzelost a přesytení - napsal kdysi Cicero a Karel Čapek o stáří poznamenal, že je parazitem vlastního mládí, ale já s těmi pány docela nesouhlasím, a proto, snad mi čtenáři odpustí to srovnání, jako Mojžiš 21. století jsem sepsal Desatero seniora.

1. Staň se sám sobě přítelem. Nikdy bych neměnil přátele za míň šedivých vlasů nebo za ploché břicho. S přibývajícím věkem jsem k sobě laskavější a méně kritický.
2. Buď rozhodný a svobodný. Viděl jsem příliš mnoho přátel opustit tento svět předtím, než pochopili svobodu, která přichází s věkem. Co je komu do toho, když se rozhodnu číst nebo psát na počítači do rána a spát až do poledne?
3. Buď veselý myslí. Začnu klidně tančit na ty nádherné melodie z 60. a 70. let a zpívat Vlajku, hymnu trampů, jako tenkrát, když jsem stál nad táborovým ohněm a sledoval kamarády, kteří MUSÍ být přece o hodně lepší, přátelší, čestní a ušlechtilí.
4. Nestyď se. Když se mi zachce při vzpomínce plakat, začnu. A na pláži půjdu v těsných plavkách, natažených na vypouklé břicho, navzdory soucitným pohledům mladíků atletických postav, vždyť vím, že i oni budou jednou staří.
5. Buď zapomenutlivý. Víím, že jsem občas zapomenutlivý, ale některé životy byly úplně zapomenuty a nikoho to nezajímá. A já si pamatuji důležité věci a vše potřebné si píšu do diáře.
6. Zvykej si na pocity zlomeného srdce. V minulých letech bylo moje srdce zlomeno bolestí. Když ztratíte někoho blízkého, pokud trpí vaše dítě, jestliže vašeho oblíbeného psa přejeďte auto... ale zlomené srdce mi dalo sílu, porozumění a soucit.
7. Buď spokojen. Tak rád jsem žil, až mi vlasy zšedly a mladičké úsměvy se vryly do hlubokých rýh na mé tváři. Mnozí se přede mnou nezasmáli a zemřeli dřív, než jejich vlasy zbarvilo stříbro.
8. Mysli pozitivně. Jak stárnu, snažím se být optimistický. Už mě nezajímá, co si o mně myslí ostatní. Nemám otázky, sám sebe se už neptám. Dokonce jsem získal výsadu být v očích druhých i špatný.
9. Buď rád zralý. Můj věk mě přivedl do času posledních plodů při sklizni života. A tak ukládám do věčných stodol čitelnou památku svého jména.
10. Nehořekuj a užívej si daru každého dne. Nebudu žít pořádkem, vím, ale dokud jsem tu, neztrácím čas hořekováním, co mohlo být a dělat si starosti, co bude. A jíst řízek a večer pít kávu s čokoládou můžu každý den, pokud budu mít chuť. Amen.

V zastoupení Mojžiše Desatero seniora zapsal nikoli na kamenné desky na hoře Sinai, ale do notebooku pod Hrádkem u synagogy v Třebíči pastor pro 21. století
Jan Schwarz, NO Bratislava

Z kazatelského plánu

2. neděle po svatém Duchu

Volám k Bohu, Hospodin mě spasí. Večer, zrána, za poledne lkám a sténám. Vyslyšel můj hlas! Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe.

(Žalm 55,17-18,23)

První čtení: Deuteronomium 5,12-15

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I):

2. Abychom růstu Božího slova nebránili a vládě Kristově se poddávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom všechno, co je nám duchovně prospěšné, navzájem s bratrskou láskou sdíleli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, ty osvobozuješ uvězněné, uzdravuješ nemocné a zaceluješ rány. Shlédni na svět spoutaný hříchem a svou mocí jej obnov k plnosti života! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Korintským 4,5-12

Evangelium: Marek 2,23 - 3,6

Verše k obětování: Žalm 139,23-24

Verš k požehnání: Žalm 81,11

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, že nás naplňuješ radostí ze své požehnané přítomnosti mezi námi. Dej, abychom tě hledali a nalézali ve všem, co konáme ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 13, 97, 31, 83, 199, 200

Svatba ve Windsoru

Kdy jsme my Češi a Slovinci naposledy slavili královskou svatbu?

S odpovědí na tuto otázku bych musel zavítat dost daleko do minulosti...

Královská svatba v kapli svatého Jiří, kterou jsem sledoval ve městě Windsoru, je úplně jiný šálek čaje než svatba řadových celebrit jako sir David Beckham, Ing. Andrej Babiš nebo sir Elton John. Královská svatba je královská svatba, abych parafrázoval britskou premiérku Theresu Mayovou, která tak dloho v parlamentu i mimo něj neúnavně opakovala holou větu „Brexit is Brexit!“, až ji někdo upozornil, že to ví každý a vyzval ji, aby si vymyslela něco jiného, originálnějšího. (Dodnes se jí to nepodařilo, ale tady není řeč o britské politice.)

Půvabná afroamerická nevěsta Meghan Markleová je o tři roky starší než princ Harry, královnou Alžbětou II. čerstvě obdarovaný titulem vévoda ze Sussexu. Meghan se stala vévodkyní. Je křtěná episkopálka, ale chodila do soukromé římskokatolické školy pro dívky. Nyní přestoupila k anglikánské konfesi. To nemusela, ale říká se, že to učinila z úcty ke královně jako k hlavě anglikánské církve. Má za sebou dvouleté manželství s hercem a producentem Trevorem Engelsonem, keré bylo rozvedeno v srpnu 2013. Princ Harry se s Meghan seznámil o tři roky později v londýnském klubu Soho House.

Meghanina matka, afroamerická učitelka jógy a sociální pracovnice Doria Raglandová z Los Angeles, zářila štěstím a neubránila se slzám při obřadu, který řídil anglikánský arcibiskup z Canterbury Justin Welby s několika duchovními. Kolegy a jednu kolegyni bezpochyby zastínil

svou bravurní řečí předsedající biskup americké episkopální církve Michael Curry, jehož si pro daný účel vybrala nevěsta. Hovořil o lásce jako síle: „If you are loved and know it, if you love and show it, it's great... There's power, power in love.“

Citoval afroamerického pastora Martina Luthera Kinga, jehož v roce 1968 zavraždil americký rasista: „Musíme objevit lásku, spásnou sílu lásky“. Pokud tomu někdo nevěří, měl by si vzpomenout na první pocit při vlastním zamilování. Když byl nenápadně upozorněn, že překročil čas vymezený pro svou řeč, srdečně se zasmál a končil slovy: „Tož dobrá, musíme vás všechny oddat,“ čímž rozesmál celou svatojiřskou kapli.

Nevěsta zasáhla významně také do hudební stránky svatebního obřadu. Mezi hudebními klenoty byla slavná píseň Stand by Me v bravurním provedení zpěvačky Karen Gibsonové a sboru Kingdom Choir. Obřad byl poznamenán americkou duchovní tematikou právě díky Meghan. Nejen to. Americký přízvuk bylo slyšet po celém Windsoru, jelikož turisté z USA byli mezi desítkami tisíc zámožných hostů bezpochyby nejpůsobivější. „Přijeli jsme jako příslušníci Meghaniny rodiny,“ prohlásila před kamerou jedna Američanka, očividně hrdá na skutečnost, že nevěsta, afroamerická hvězda z Hollywoodu, se stala členkou královské rodiny. Na svatbě původně očekávaný americký otec nevěsty Thomas Markle svou absencí omluvil poukazem na chatrné zdraví.

Nad Písmem

Být jako Ježíš...

Zákoníci, kteří přišli z Jeruzaléma, říkali: „Je posedlý Belzeblem. Ve jménu knížete démonů vyhání demony.“ Mk 3,22

To by bylo krásné, být jako Ježíš! No řekněte, že ne! A dokonce by to bylo i správné, čímž je celá věc posunuta na poněkud vyšší „level“, protože mnohé krásné nebývá současně také dobrým. Často to bývá spíš naopak. Jistě máme všichni v této věci nějakou tu vlastní zkušenost. Ale být jako ten, který byl způsobem bytí roven Bohu, by krásné i správné jistě bylo. To mi moje osobní víra říká zcela jasně. No jo, jenže si přečtu těch pár veršů z třetí kapitoly Marka a moje lidská přirozenost mé osobní víře do toho souladu krásy a správnosti tak trochu „hodí vidle“. Správné, to jo! O tom žádná! Ale s tím, jak by to bylo krásné, tak to teď tedy opravdu nevím. Tedy, jak by to bylo krásné pro mě.

Cože? Ptáte se proč? No tak si to představte. Říkáte lidem samé dobré věci. Že se přiblížilo Boží království přece může za špatné považovat opravdu jen ten Zlý. Děláte lidem samé dobré věci. Uzdravování malomocných, ochrnutých a všemožně postižených se zase může nelíbit opravdu jen tomu „rohatému“ (tedy

Na cestě parkem pod hradem Windsor, kudy po obřadu projížděl otevřený kočár landau s novomanželi tažený čtyřspřežím, bylo slyšet také češtinu a slovenštinu. Oslovil jsem manželský pár ze Žiliny a dívku z Brna, která do Windsoru přijela z Edinburku se skotským partnerem.

Všichni se vyjadřovali s nestrojeným nadšením o novomanželi, perfektně oděné královně v hráškové zelených šatech a o bezvadném chování policistů, kteří byli všude, trpělivě směřovali tisícové davy a galantně odpovídali na veškeré dotazy.

Jeden z předků Meghan byl afroamerický otrok. Nicméně mezi jejími předky jsou také významní ev-ropští aristokraté, např. skotský král Robert I. (1254-1304). Zjistil to prominentní životopisec princezny Diany, Andrew Morton, autor knihy *Meghan: A Hollywood Princess*.

Když jsem se o tom dočetl v londýnských Timesech, vzpomněl jsem si na výrok Harryho otce, korunního prince Charlese, který nedávno prohlásil, že by si přál být nejen ochráncem náboženské víry (defender of the faith), nýbrž ochráncem věr, konfesi (defender of the faiths).

Zakladatel anglikánské církve, král Jindřich VIII. (1491-1547), vedl s Římem vleklý spor o rozvod, ale za svou obranu církve proti Martinu Lutherovi byl papežem jmenován obráncem víry v Boha (Defensor Dei). Celý obřad byl ve znamení Boží lásky a tolerance, zcela v souladu s anglikánskou konfesi, ke které se hlásí také americká episkopální církev.

Bratři princové Harry a William se k oltáři dostavili ve fešáckých tmavých oblecích.
Dokončení na str. 4

Marek 3,20-35

chu zrní z klasů (ani to nedělal on, ale ti kámoši) a už je slyšet: „Hele, oni dělají, co se v sobotu nesmí!“ A za chvíli o něm řekl: „Má nečistého ducha.“ Být jako Ježíš by bylo tak krásné a tak správné... a tak těžké!

No a co čtu, když si v tom Markovi listuji dál? Vyučování, vyučování, uzdravení, dokonce vzkříšení, kázání, nasycení, zase uzdravení...

Vybavují se mi teď slova „tvá moc je nevyšlovná a milostivá síla nevypravitelná“. Hlavně to o té nevypravitelné síle milosti. Bože, jaký jen jsi! Tělo uzdravuješ, duši sytíš slovem Pravdy, a my řekneme: „Má nečistého ducha!“ A ty dál uzdravuješ tělo a dál sytíš duši slovem Pravdy a my tě přibíjeme na dřevo! A ty pak přijdeš a řekneš: „Pokoj vám!“ Tvá moc je nevyšlovná a milostivá síla nevypravitelná! Nic víc už mě v tuto chvíli nenapadá. Amen. **Roman Zejda**

Nebeský Otče,

děkujeme, že jsi k nám v Ježíši Kristu sestoupil.

Děkujeme, že jsi pro naši spásu snášel naše nepravosti.

Děkujeme, že jsi navzdory všemu dokonal na Golgotě své spásné dílo.

Prosíme, abys nás svou nevyšlovnou mocí

a nevypravitelnou silou milosti

provázel na cestách našich životů a přivedl nás do své náruče,

která dává pokoj, jaký tento svět dát nemůže.

Životní jubileum

V těchto dnech se dožívá 80. let sestra farářka Alena Šťastná-Plocarová, která sloužila v náboženských obcích České Budějovice, Hluboká n.Vlt., Kasejovice a Stod. Církev děkuje za její celoživotní obětavou kněžskou službu i laskavost a vřelost, se kterou přijímá své bližní a vyprošuje jí hojnost darů Ducha svatého.

Na fotografii je sestra farářka s dlouholetým farníkem, bývalým ředitelem domažlického gymnázia bratrem Jaroslavem Tobiášem, který v květnu oslavil sedmdesáté narozeniny.

Oběma jubilantům přejeme plnost Božího požehnání a dobré zdraví do dalších let.

Náboženská obec CČSH ve Stodě

Ohlédnutí ...

Dokončení ze str. 1

rárních a divadelních tvůrců HAČTE!. Hojně navštívenou byla trojvernisáž výstavy kreseb a obrazů br. faráře Miroslava Kubíčka, snímků z Izraele fotografa Jiřího Šumbery, experimentálních objektů výtvarného sdružení mladých tvůrců „Kelímkovci“ a výstavy obrazů s názvem „Pocta imaginaci“ Daniely Andršové. Na posledních dvou ze jmenovaných výstav měli návštěvníci možnost po celou dobu festivalu interaktivně spolupracovat s tvůrci.

Nedílnou součástí festivalu jsou samozřejmě bohoslužby. Letos proběhly tři - dvě s alternativní liturgií bratra biskupa Juraje Jordána Dovaly, které sloužil přímo bratr biskup, a jedna pobožnost, kterou sloužil bratr Petr Vaculovič.

Mimořádný úspěch zaznamenala „Bubenická show“ bubenice Ludmily Daňkové a početného zástupu jejich žáků - na konci této akce se v rytmu samby hlediště zcela spontánně propojilo s jevištěm při všeobecném jamu. Zvláštní festivalový koncert byl věnován prezentaci původní autorské tvorby hudebních skladatelů hodonínského regionu - M. Obrtlíka, L. Herůdka, S. Skočika, J. J. Maška a P. Vaculoviče.

Na programu byla i prezentace projektu Nightfallwoods absolventa HTF, multiinstrumentalisty a rockového imaginativce Josefa Brožíka z Prahy. Festival hostil také interpretku současně vážné hudby, houslistku, profesorku Zdeňku Vaculovičovou. Ta při svém zcela sólovém houslovém recitálu, věnovaném stému výročí vzniku republiky, přivezla do Hodonína sice posluchačsky velmi náročný repertoár výhradně z děl českých a slovenských autorů, ale proložila jej natolik atraktivním komentářem, že i na současnou tvorbu

nevyklí posluchači odcházeli z koncertu nadšení.

Festival nezapomněl ani na dětské publikum. Tomu byla věnována premiéra animované pohádky „O lenochodovi“ rodinného sdružení Tak to bychom měli. Úspěch slavily také premiérové koncerty folkové a rockové tvorby jednotlivců a kapel zkoušejících v Kreativním centru Getse-many našeho sboru, a rovněž tak koncert Experimentální třídy ZUŠ Kojetín, která přednesla při příležitosti 150. výročí úmrtí významného moravského sběratele lidových písní F. Sušila pásmo velmi kreativně zpracovaných lidových duchovních písní právě ze Sušilovy rozsáhlé sbírky. Festival uzavřelo premiérové promítání krátkých filmů s existenciální tematikou autorů P. Prčíka, L. Čulena, V. Filipa a K. Kočtáře a závěrečný rockmetalový koncert, na kterém vystoupily kapely Hodoňáci na útěku, Je tu někdo? a Venomous Raider. Na těchto akcích již prostory sboru přestávaly kapacitně stačit náporu diváků. Během festivalu vyšly dvě prvotiny - knížky pražského výtvarníka a básníka Viléma Baleje a zpěváka Aleše Hajducha.

Náš festival jistě není festivalem zaměřeným zcela prioritně na duchovní tvorbu a teologická témata, přesto si troufáme tvrdit, že v daných podmínkách je jednou z výrazných nenásilných a kreativních forem propojování církevních, duchovních a obecně tvůrčích aktivit. Dokáže lidi spojovat v úctě a rozvíjení duchovních hodnot v nejširším slova smyslu a to - což považujeme za mimořádně důležité - přímo na půdě naší církve. Domníváme se, snad správně, že právě v tomto konání může tkvět jedna z velkých reálných nadějí ve smysluplnou budoucnost nejen naší církve.

Petr Vaculovič a Daniela Andršová,
NO Hodonín

Zvony na Loretě zněly za čínské křesťany

V neděli 13. května od pěti hodin večer se před pražskou Loreto uskutečnilo setkání na podporu čínských křesťanů, kterým v Česku nebyl udělen azyl. Zvonohra a modlitba zněly za 70 neúspěšných žadatelů, kterým hrozí deportace do Číny a následně perzekuce ze strany totalitního režimu.

Shromáždění začalo symbolickými sedmdesáti údery zvonů na Loretě. Hlavní loretánský zvoník přitom použil čínskou pentatonickou stupnici. „Připomínáme si tím sedmdesát našich bratrů a sester, kteří tu žijí v každodenních obavách, co s nimi vlastně bude. Sedmdesát tónů ale zní i za sedmdesát milionů obětí komunistického režimu celosvětově,“ vysvětlil jeden z organizátorů, farář Českobratrské církve evangelické Mikuláš Vymětal.

Z věže Lorety se pak ozvala i nejrozšířenější křesťanská píseň Amazing Grace, kterou zpěvem doprovodila skupinka účastníků setkání. Následovala slova 70. žalmu v českém i čínském jazyce: „Kéž bys mě, Bože, vysvobodil, pospěš mi, Hospodine, na pomoc! Ať jsou zahanbeni, ať se stydí ti, kdo mi usilují o život! Ať jsou zpět zahánáni, ať se hanbí ti, kdo se kochají mým neštěstím!“ Shromáždění zakončila modlitba prokládaná písní z mezinárodní ekumenické komunity v Taizé „Adoramus te, o Christe“. Výběr písní má symbolický význam, protože nápev znají právě i čínští křesťané, a tato zpívaná podpora k nim díky tomu dolehne. Že se

tak skutečně děje, potvrdil i přečtený dopis, kterým zprostředkovaně děkovali všem za dosud projevenou podporu. „Čtíme pečlivě každý článek v médiích, díváme se na každé video a každou fotku, věnujeme pozornost každé výzvě a podpoře. Všechny tyto věci si v našich srdcích pamatujeme. Každá podpora a projev lásky nám dávají velkou sílu,“ znělo v dopise.

V následných rozhovorech organizátoři promluvíli mimo jiné o aktuální situaci. Neúspěšní azylanti na prvotní verdikt ministerstva reagovali žalobami, věci se tedy nyní musí zabývat soudy. Na podporu žadatelů zatím vznikla petice, kterou v uplynulém týdnu její iniciátoři zkompletovali a připravili podepsané petiční archy na předání předsedům obou komor Parlamentu České republiky. Celkový počet stran přesáhl dva tisíce. Je tedy zřejmé, že se s velkou rezervou podařilo překročit i hranici 10 tisíc podpisů, při které musí být vyřízena ve veřejném projednávání.

Další shromáždění a podpůrné akce mají následovat. Představitel Ekumenické rady církví vytvořili speciální skupinu, která se bude osudem čínských křesťanů v České republice zabývat a nadále je chce svými aktivitami podporovat.

Téměř před dvěma lety se na Diakonii Českobratrské církve evangelické obrátila skupina žadatelů o azyl

Dokončení na str. 4

Z našich setkání

Hořící kuň v Karlíně

Na úterní podvečer 17. 4. 2018 jsem se obzvláště těšila. Františka Vrbenská patří mezi oblíbené členy Pražského klubu spisovatelů. Proto byl sálek karlínské náboženské obce zcela zaplněn. Františka je velmi čínorodá žena; píše povídky, romány a básně, recenzuje, lektoruje i přednáší. Hlavním tématem večera byl román Hořící kuň. Františka si pozvala spoluautorku knihy Lucii Lukačovičovou. Mám ještě v paměti podzimní večer minulého roku, kdy nám Lucie povídala o sobě a svých knihách. A jako poslední zmiňovala právě Hořícího koně, který ten rok vyšel. Věděla jsem, že jde o historický román odehrávající se před tisíci lety ve Španělsku. Co jsem ale nevěděla, je to, že je psán jako fantasy. Právě dávné Baskicko je totiž protkáno množstvím neobvyklých strašidel a nadpřirozených bytostí. A ta jsou zasazena do děje románu.

Celý večer nám obě dámy povídaly o práci na jmenované knize. Autorky mají mnoho společného: knihovnictví, kulturní antropologii, historii a fantasy. Mne nejvíce zajímalo, jak se vlastně píše společně, jak se dělí práce a jaké jsou výhody spoluautorství. „Dvojnásobek práce a polovina honoráře,“ odvítily se smíchem. Když mají pracovat dva autoři spolu, musí být tolerantní a kompatibilní, dobře si spolu rozumět. Každá psala svoji část. A pak diskutovaly, předělávaly... Tvůrčí atmosféra byla skvělá, prostě jim spolu bylo dobře. Na obou bylo vidět, že se respektují a doplňují. Že se mají rády. I jejich obojmutí na konci večera bylo, jako by se objaly matka s dcerou.

Na závěr nechaly autorky kolovat jeden výtisk románu. Hned na první stránce mě uchvátil jazyk, kterým je psán. Byla jsem stržena básnickou poetikou slov, která mě hladila a zároveň jitrila mou představivost. Františka mi knížku půjčila. Uvidím, zda ji přečtu, řekla jsem si. Nemám totiž ráda fantasy literaturu. Jsem čtenářka skutečných příběhů, za kterými si představím opravdové lidi a život takový, jaký znám. Potřebuji prožívat. Tahle kniha mě ale rozhodila. Nedokážu se odtrhnout od prazvláštních slovních spojení, která mě okouzlují. Zároveň ale neumím přijmout třeba takového Spin de Mula. A tak, když při čtení narazím na toho čaroděje, chci skončit. Zavírám knihu. Ale copak mohu, když například zahlédnu, že „mlha dřímala tváří v oranici...“? Manžel, milovník fantasy a Františčiných knih, se už mnohokrát těšil, že se k Hořícímu koni dostane. Já však nemohu přestat číst. Paradoxně ne kvůli ději, ale ten kouzelný jazyk mě zkrátka nepustí a nepustí...
Monika Kněžková

Pout' do Santiaga de Compostela

Camino de Santiago, neboli cesta svatého Jakuba, vede do Santiaga de Compostela. V několika etapách ji prošli i poutníci Vladimír Průša a Jaroslav Haupt. V úterý 27. března se Vladimír Průša opět „vydal“ ve svých stopách ke Compostele a na pout' pozval i přátele - posluchače pravidelných přednáškových cyklů. Pořádá je NO CČSH Praha 8 - Karlín a Dialog na cestě. Úvod přednášky patřil etymologickému významu slova pout', neboli „zbavení se pout...“. Poutníci se totiž na cestě zbavují pout - problémů, které měli doma (psychických nebo materiálních a dalších), po cestě je promýšlejí a vidí v jiných dimenzích. Santiago de Compostela je nejstarší evropské poutní místo. Vede k němu dvanáct radiálních historických cest z celé Evropy.

Hrob apoštola Jakuba staršího, prvního mučedníka, který kázal i v Hispánii a byl sťat v Jeruzalémě v r. 44 n. l., byl znovu nalezen v r. 813. Podle legendy na něj ukázaly jasně zářící hvězdy, proto Santiago de Compostelo - „Sv. Jakub v hvězdném poli“. Od té doby ke kostelu, který byl v historických dobách různě přestavován, putují poutníci z celého světa. Cestu jim ukazuje značka - zlatá mušle v modrém poli - a vy ji najdete i v naší zemi.

Poutník Vladimír se vydal na svou pout' v r. 2007. Po velmi těžkém úraze se rozhodl „poděkovat touto cestou“, ale zároveň i „otestovat svoje tělo“, kolik ještě vydrží. Vyšel ze svého domu na Kačerově na měsíc trvající cestu a pokračoval každý rok. Přidal se k němu jeho kamarád Jaroslav, o dvacet let starší. V r. 2012 nakonec došli do Compostely ke hrobu sv. Jakuba, a pak až na „konec světa“, do Finisterre. Na skále je tam umístěna deska, která českým poutníkům říká, že až sem doputovalo poselstvo krále Jiřího z Poděbrad pod vedením Lva z Rožmitálu. Ale to všichni znáte z přešpaného deníku jeho tajemníka Václava Šaška z Bříkova v knize Z Čech až na konec světa od Aloise Jiráka. Na skále nad mořem doutná ohniště. Tam by se každý poutník měl svléknout, spálit staré věci, vykoupat se a v čistém oblečení se vrátit domů. Obsahem pouti je totiž i každodenní zajišťování ubytování, jídla, praní prádla, pořízení správné obuvi... Oba naši poutníci se vrátili domů, ale každoročně znovu putují a vědí, že každá pout' má svůj cíl.

Během přednášky také Vladimír Průša a Jaroslav Haupt zazpívali poutnickou hymnu, vyprávěli o svých setkáních s poutníky z celého světa a dokonce, jak setkání polské poutnice a francouzského poutníka skončilo svatbou. Vladimír čerstvým novomanželům ve Varšavě znovu zpíval poutnickou hymnu na jejich další cestu...
Marie Žížková

s přispěním Vladimíra Průši

Z ekumeny

VATIKÁN A SVĚTOVÁ RADA CÍRKVÍ OZNÁMILY DETAILS NÁVŠTĚVY PAPEŽE FRANTIŠKA

Vatikán a Světová rada církví odhalily detaily z nadcházející přelomové návštěvy papeže Františka plánované na 21. červen, kterou SRC označila jako „dar církvím“. „Návštěva papeže Františka ve Světové radě církví v roce našeho 70. výročí je historickým milníkem v hledání křesťanské jednoty a ve spolupráci mezi církvemi za svět míru a spravedlnosti,“ řekl Rev. Dr. Olav Fykse Tveit, generální sekretář SRC na tiskové konferenci. „Myslím, že Jeho Svátost se chtěla účastnit tohoto jubilea, aby vyjádřila svou věčnou ekumenickému hnutí, které SRC tvoří přes 70 let jako součást světového hnutí církví,“ uvedl Dr. Andrzej Choromanski z Papežské rady pro jednotu křesťanů, který je také konzultantem komise Víra a řád.

„JEDINEČNÁ PŘÍLEŽITOST“

Podle Tveita jde o jedinečnou příležitost „sdílet náš dar společenství jedni s druhými a se všemi církvemi na světě. Vztahy lokální a globální po této události nebudou stejné,“ dodal. Návštěva 21. června tvoří mezník – jde o teprve třetí návštěvu papeže

v SRC a zároveň první, která je spjata s významným výročím. „Je možné mít širší obzor než naše vlastní lidová církev, je možné sdílet vizi založenou na naší křesťanské víře, která nás svede dohromady a umožní nám udělat společnými silami mnoho pro svět,“ pokračoval Tveit. „Jeden z principů v ekumenickém hnutí je ten, že bychom měli dělat společně to, co společně dělat můžeme. Takto bylo snadné souhlasit se sdíleným mottem papeže pro tento den: „Jít, modlit se a pracovat společně.“

70. VÝROČÍ SVĚTOVÉ RADY CÍRKVÍ

Zatímco papež František zahajuje pátý rok svého pontifikátu, Světová rada církví slaví své 70. výročí – papežova návštěva uzavře oslavy ekumenického dědictví a obnoví příslib k setkání připadajícího na termín zasedání Ústředního výboru (Central committee), klíčového řídicího orgánu SRC. Biskup Charles Morerod, římskokatolický biskup z Lausanne, Ženevy a Freiburgu, prohlásil: „Přiblížili jsme se k etapě vzájemné důvěry a papež nás nechce nechat usnout na vavřínech.“ Papež Pavel

VI. navštívil Světovou radu církví v roce 1969 a v roce 1984 SRC uvítala návštěvu Jana Pavla II. (Pozn.: Jednání SRC se za CČSH zúčastní ses. farářka Martina Kopecová jako členka exekutivy SRC a předsedkyně ECHOS.)

Dle www.oikoumene.org zpracovala **Kateřina Vítková**

VALNÉ SHROMÁŽDĚNÍ CEC

Valné shromáždění Konference evropských církví spojil v Novém Sadu v Srbsku účastníky z různých křesťanských denominací, ekumenických a náboženských organizací a evropských úřadů z celé Evropy. Setkání se bude vztahovat k biblickému tématu „Budete mými svědky“ (Sk 1,8), zkoumajícímu křesťanské hodnoty spravedlnosti, svědectví a pohostinnosti. (Pozn.: Na valné shromáždění byla za CČSH vyslána sestra Dr. Hana Tonzarová, která v orgánech CEC dříve 12 let pracovala.)

Dle www.ceceurope.org

Zvony na Loretě...

Dokončení ze str. 3

z Číny. Hledali někoho, s kým by mohli sdílet křesťanskou víru a kdo by jim pomohl v nové zemi. „V Číně podle jejich slov i podle svědectví mnoha mezinárodních organizací, například China Aid, Human Right Watch nebo Freedom House, nemohou svou víru svobodně vyznávat. Česko vnímali jako demokratickou zemi, která jim to umožní. Od té doby navázali mnohé přátelské vztahy, potkáváme je ve střediscích Diakonie i v různých křesťanských sborech. Učí se česky, mnozí sehnali práci. Zároveň ale vnímáme jejich velké obavy z případného návratu. Svědčí o pronásledování osobním i o tom, které viděli u lidí, kteří se stejně jako oni snažili žít svobodně,“ popisuje situaci koordinátorka pro práci s migranty v Diakonii Alena Fendrychová.

Co v tom můžeme dělat my? „Setkávat se s nimi, zajímat se o průběh azylového řízení, apelovat na příslušné orgány i politiky, aby řízení proběhlo podle zákona a nebylo ovlivněno současnou českou politikou, vstřícnou k Číně,“ dodává Alena Fendrychová. Vážnost situace ilustruje i zkušenost faráře Českobratrské církve evangelické pro menšiny Mikuláše Vymětala. „Když jsem pomáhal uprchlíkům z Iráku, zažil jsem případ, kdy se jeden muž vrátil do Bagdádu a ještě též den byl zavražděn. Nikdo pak za tu smrt nechtěl nést odpovědnost. Nechci, aby se to opakovalo znovu, tentokrát s lidmi, s nimiž navíc sdílím stejnou křesťanskou víru,“ vysvětluje.

Podporu čínským křesťanům, kteří nedostali v České republice azyl, vyjádřila synodní rada Českobratrské církve evangelické, Ekumenická rada církví v ČR i Česká biskupská konference.

Tisková zpráva ČCE

Jak jsme uvedli v týdeníku Český zápas, podporu čínským křesťanům vyjádřila i Ústřední rada Církve československé husitské. Její březnové prohlášení jsme publikovali v č. 12/2018.

Svatba ve Windsoru

Dokončení ze str. 2

vých uniformách armádního útvaru Blues and Royals. Harry přišel i se svým ryšavým plnovousem, ale k tomu si musel vyžádat svolení babičky. Jejeho Veličenstva Alžběty II. jakožto vrchní velitelky branných sil, jelikož plnovous je k armádní uniformě výslovně zakázán. Babička Harrymu vyhověla a přidala darem novomanželům titul vévoda a vévodkyně ze Sussexu. Někteří obyvatelé tohoto jihoanglického hrabství byli zřejmě jedinou skupinou v Anglii, která se o počest dozvěděla předem. Na počest novomanželů uspořádali velkou party na mořském břehu ve městě Bexhill-on-Sea.

Velkolepých spontánních oslav bylo po celém Spojeném království

mnoho, stejně jako v celé řadě zemí Common-wealthu. Na příklad v jihoafrickém Lesotho nebo v australském Darwinu.

Velikým překvácením nejen pro Harryho, ale pro celou Británii a svět byly překrásné bílé šaty nevěsty s dlouhou vlečkou, vyšívanou květy ze všech zemí Common-wealthu. Nikdo z novinářů neuhodl, koho Meghan pověřila jejich výrobou. Až do poslední chvíle zůstalo utajeno, že jde o britskou návrhářku Clare Waight Kellerovou z firmy Givenchy. Komentátor televize ITN nezapomenutelný den zhodnotil slovy: „**Dům Windsor má novou příslušnici a už nikdy nebude stejný.**“

Milan Kocourek, stálý spolupracovník Českého rozhlasu ve Spojeném království

Tam někde je Harry s Meghan v kočáře landau

100 let společné cesty Čechů a Slováků v jednom státě

Dne 14. a 15. května se konala v Újezdě u Brna „Konference 100“, jejímž spoluorganizátorem bylo Ústředie ekumenické pastorační služby v OS SR a OZ SROV a město Újezd u Brna. Účastníci se kněží působící na silových ministerstvech, jak na české, tak na slovenské straně.

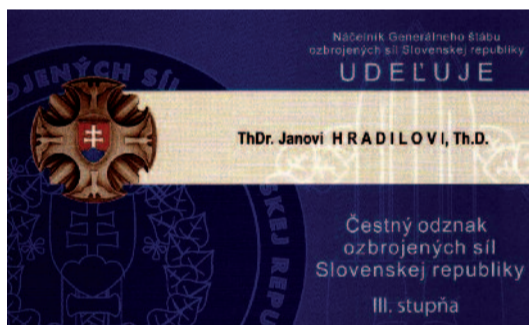
Celkem přijalo pozvání přes 80 duchovních a bylo velice milé vidět vysoké vojenské a policejní hodnosti vymezené symboly ekumenické rady.

Přednášeli prof. Jan Blahoslav Lášek, DDr. Karl-Teinhart Trauner – superintendent evangelické vojenské duchovní služby Rakouska, brig. gen. János Jákob – vojenský biskup – protestantské biskupství Maďarských ozbrojených sil.

Po každé přednášce následovala živá diskuze.

Kromě pietního položení věnců na Mohyle Míru u Slavkova u Brna se v rámci konference konala společná ekumenická bohoslužba v kostele sv. Petra a Pavla v Újezdě u Brna. Konferenci přijel pozdravit i bratr biskup Brněnské římskokatolické diecéze, plukovník policie Ing. J. Novotný, ředitel policie okresu Brno-venkov. Při bohoslužbě byl biskupovi ThDr. Janu Hradilovi, Th.D. předán z rozhodnutí náčelníka generálního štábu ozbrojených sil Český odznak ozbrojených sil Slovenské republiky třetího stupně. Dva dny společné práce, sdílené pocity, sdílené zážitky. Za naši církev byli přítomni tři duchovní.

Jan Hradil

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 4. 6. 2018, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

úterý 5. 6. 2018, 17.00
Michal Hanzal – varhany
František Bílek – trubka
G. F. HÄNDEL, J. S. BACH, G. P. TELEMANN, W. A. MOZART

středa 6. 6. 2018, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Hana Jonášová – soprán
L. VIERNE, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, F. SCHUBERT

čtvrtek 7. 6. 2018, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 8. 6. 2018, 17.00
František Šťastný – varhany, cembalo
Vratislav Vlana – hoboj
G. P. TELEMANN, J. S. BACH, W. A. MOZART, G. F. HÄNDEL

pátek 8. 6. 2018, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Yvona Škvárová – mezzosoprán
Miroslav Laštovka – trubka
J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, N. PAGANINI

sobota 9. 6. 2018, 17.00
Zuzana Němečková – varhany
Zuzana Kopřivová – soprán
G. CACCINI, J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART

sobota 9. 6. 2018, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat – barokní housle
A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

neděle 10. 6. 2018, 17.00
PRAŽSKÉ DECHOVÉ KVINTETO
Jan Machat – flétna
Jurij Likin – hoboj
Vlastimil Mareš – klarinet
Miloš Wichterle – fagot
Jan Vobořil – lesní roh
W. A. MOZART, L. VAN BEETHOVEN, G. BIZET, J. HAYDN

neděle 10. 6. 2018, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Spor o sobotu

Z textu Marek 2,23-28 (ČEP) vypisujte písmenka podle následujícího klíče - první číslo značí verš, druhé slovo v tomto verši a třetí písmeno v daném slovu (postupujte po sloupcích):

25,4,2	25,5,3	23,8,2
23,4,3	26,4,3	26,3,3
27,4,3	27,6,4	24,5,2
26,6,2	26,3,7	23,2,1
24,5,1	25,3,1	25,1,6
27,1,1	23,6,1	26,1,3
25,2,1	28,1,1	28,4,7
24,1,6	24,1,3	
23,1,6	25,6,2	

(Řešení z minulého čísla: Syn člověka.)

Jana Krajčířiková

Změna programu vyhrazena

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wucherlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: Mgr. Jan Zítka, Mgr. Ervín Kukulczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@csch.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice
Předplatné: Mgr. J. Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@csch.cz. Reklamace: tel. 220 398 117

